

kan omgøre sin beslutning om, hvorvidt den pågældende vil anvende virksomhedsordningen eller ikke. Forslaget tilsigter at give den skattepligtige mulighed for efter modtagelsen af årsopgørelsen at ændre den beslutning, der blev truffet ved indgivelsen af selvangivelsen, idet konsekvenserne af en beslutning kan være vanskelig at overskue på dette tidspunkt.

Den foreslåede bestemmelse skal gælde sideløbende med bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 4, stk. 1, hvorefter den kommunale skattemyndighed kan genoptage en skatteansættelse, når den skattepligtige fremlægger nye oplysninger, som kan medføre en ændret skatteansættelse. Begæringen om genoptagelse skal indgives inden 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår.

Til nr. 5

Efter de gældende regler i virksomhedsskatteloven behandles hver enkel virksomhed for sig.

Efter virksomhedsskatteovens § 2, stk. 3, skal virksomhedsordningen anvendes for samtlige virksomheder, hvis den skattepligtige har flere virksomheder, og den skattepligtige ønsker at anvende virksomhedsordningen.

Der er endvidere i § 14 fastsat regler om fælles hæverækkefølge, kapitalafkastgrundlag og underskudsfremførsel.

Reglerne om flere virksomheder har givet anledning til betydelige administrative og regnskabsmæssige problemer. Dette gælder f.eks. reglen om fælles hæverækkefølge, hvorefter hævningerne i en virksomhed i visse tilfælde omplaceres til hæverækkefølgen i en anden virksomhed med regnskabsmæssige omposteringer via mellemregningskonto til følge. Tilsvarende gælder reglerne om overførsel af underskud mellem virksomhederne, begrænsning af kapitalafkast for samtlige virksomheder samt kontrollen af, at indtægter og udgifter er fordelt korrekt mellem virksomhederne. Ved salg af en del af en virksomhed opstår vanskeligheder med opgørelse af det salgsprovenu, der kan hæves uden om hæverækkefølgen, og den nødvendige regulering af virksomhedens egenkapitalkonti som følge heraf.

Det foreslås, at man i stedet for at behandle hver enkelt virksomhed for sig, skal behandle alle virksomheder som én virksomhed.

Ved at behandle alle virksomheder som én virksomhed i virksomhedsordningen, kan der opnås en betydelig administrativ og forståelsesmæssig forenkling. Det skyldes, at det ikke længere vil være nødvendigt at påse overholdelsen af de særlige regler om løbende beskatning af flere virksomheder. Et eventuelt salgsprovenu ved salg af en af flere virksomheder eller ved salg af en del af en virksomhed tilgår

efter forslaget virksomhedens økonomi og bevirker som udgangspunkt ikke nogen regulering af overskudsdisponeringen eller virksomhedens konto for opsparet overskud, mellemregningskonto og indskudskonto. Salgsprovenuet kan frit anvendes til investering i anden erhvervmæssig aktivitet, uden at beløbet anses for overført til den skattepligtige i hæverækkefølgen. Der udløses således ikke beskatning af opsparet overskud.

I det efterfølgende indkomstår kan den skattepligtige, såfremt vedkommende ønsker det, overføre et beløb svarende til det kontante nettovederlag fra indskudskontoen til mellemregningskontoen, uden at dette anses for at være en hævning i hæverækkefølgen. Vælges en sådan overførsel, skal den skattepligtige foretage en tvangshævning af et beløb, der udgør en andel af konto for opsparet overskud ved starten af salgsåret. Denne andel beregnes som forholdet mellem det beløb, der overføres fra indskudskontoen uden om hæverækkefølgen, og kapitalafkastgrundlaget (virksomhedens egenkapital) ved starten af salgsåret. På denne måde tilstræbes på skematisk vis den samme virkning som efter de gældende regler, hvor indskudskontoen ved ophør med en af flere virksomheder kan trækkes ud uden om den fælles hæverækkefølge, og konto for opsparet overskud i den ophørte virksomhed efterbeskattes.

Til nr. 6

Efter de gældende regler i virksomhedsskatteovens § 2, stk. 4, skal en ægtefælle anvende virksomhedsordningen, hvis den anden ægtefælle også gør det.

Tvungen anvendelse af virksomhedsordningen for ægtefæller har kun mening, såfremt der skal være fælles hæverækkefølge og kapitalafkastberegning m.v. for begge ægtefællers virksomheder. Dette giver de samme administrative og forståelsesmæssige problemer som de, man slipper for ved at behandle flere virksomheder hos den enkelte skatteyder som én virksomhed, jf. bemærkningerne til nr. 5. Af hensyn hertil foreslås de gældende bestemmelser i virksomhedsskatteovens § 2, stk. 4, ændret, således at ægtefæller frit kan anvende virksomhedsskatteovens regler uafhængigt af hinanden. Det vil sige, at begge ægtefæller kan anvende virksomhedsordningen eller den ene ægtefælle kan anvende virksomhedsordningen mens den anden anvender kapitalafkastordningen. Derimod kan den ene ægtefælle ikke anvende virksomhedsordningen mens den anden ægtefælle anvender personskatteovens regler. Spekulation ved lån mellem virksomheden og ægtefællen for at omgå hæverækkefølgen undgås ved, at udlån fra den skattepligtiges virksomhed til ægtefællen eller ægte-